

L'última entrevista a Montserrat Carulla: «No he sigut mala persona, per això estic en pau»

Recuperem la darrera conversa enregistrada de l'actriu catalana abans de morir: "Ser actriu no és una feina, és un privilegi"

L'actriu Montserrat Carulla a dalt de l'escenari | ACN

L'actriu catalana Montserrat Carulla ha mort aquest dimarts al matí als 90 anys. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212134/mor-montserrat-carulla-90-anys>) Icònica actriu catalana i un dels rostres més populars, va començar la seva carrera artística en el món del teatre, va dedicar gran part de la seva vida a les sèries, apareixent a produccions molt conegudes com "El cor de la ciutat" o "Hospital Central". La seva última entrevista va ser precisament quan complia els 90 anys parlava sobre la seva trajectòria amb Albert Om als micròfons de RAC1: (<https://www.rac1.cat/programes/islandia/20200918/483533146773/montserrat-carulla-teatre-aniversari-90-anys-actriu-islandia-albert-om.html>) "No he sigut mala persona, per això estic en pau".

Carulla explicava com als seus 90 anys estava "feliç a la vida" i s'alegrava haver arribat a aquella edat "tan clara de cap". "No tinc res més del que tinc", deia. També parlava de la seva trajectòria després de trepitjar per últim cop els escenaris el 2016 amb l'obra *Iaia!*, escrita pel seu fill Roger Peña i coprotagonitzada pel seu net Aleix. Dos anys després rebria el premi Gaudí d'Honor i faria el famós discurs proclamant-se "actriu, catalana i independentista".

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/212137/soc-montserrat-carulla-actriu-catalana->

independentista)

Va ser durant aquell temps que viure un moment clau que la va fer decidir retirar-se. Explicava a RAC1 que durant un moment de la interpretació es va quedar en blanc. "Em vaig girar i vaig veure la cara d'horror de tots perquè jo no deia res. De cop, havia de pensar quina escena era, quina obra feia! I em vaig dir: S'ha acabat, és l'última obra que faig".

També relatava com en els seus últims anys li agradava mirar la televisió o llegir fins molt tard, sortir a la terrassa de nit i llevar-se l'endemà cap al migdia. Vivia a Barcelona amb el seu marit, Manuel Maynés. I com sempre, seguia mantenint l'estima pels seus admiradors: " No trobo a faltar l'estima del públic al teatre perquè encara vaig pel carrer i se m'apropa la gent. Em fa molta il·lusió. Em demanen perdó, per si em molesten, i jo estic encantada que em molestin!"